

Zítřek KSM BRNO

Říjen 2005 Číslo 2 Ročník 1

„Proletáři všech zemí, spojte se!“

Přečti a dej dále!

Občasník pro členy a sympatizanty klubu Komunistického svazu mládeže *Jiskra*

Devátého října si připomeneme smutné výročí, toho dne byl před 38 lety zavražděn revolucionář

Ernesto Che Guevara

Vzhledem k mimořádnosti tohoto čísla, byl článek o Caracasu přesunutý do čísla příštího. Děkujeme za pochopení, váš šéfredaktor!

Co se děje ?

Vzpomínka na Ernesta Che Guevaru

Kluby KSM Brno Jiskra a KSM Pro Brno všechny čtenáře srdečně zvou na vzpomínkovou akci pojatou jako rocketéku pořádanou k uctění památky Ernesta Che Guevary. Akce se uskuteční 8. října v Domě dětí a mládeže „Domeček“ (Kyjevská 2), ve Starém Lískovci. Hromadný sraz se uskuteční na konečné tramvaje č. 8 a 5 ve Starém Lískovci v 18:00 Pro bližší informace volejte na 776772313 či pište na ksmbrno@seznam.cz

VII. SJEZD

VII. Sjezd KSM se koná 5 listopadu od 10:00 hodin se v budově ÚV KSČM, Politických vězňů 9, v prvním poschodí, místnost č. 76

Pro více informací pište na:
ksmbrno@seznam.cz
ksm@ksm.cz

Zastavme zdražování MHD!

Dne 11. října se na Nové radnici bude na zasedání zastupitelstva rozhodovat o zdražení městské hromadné dopravy.

KSM-Brno zde bude předkládat petici proti tomuto zdražování.

Přijďte i vy říci zastupitelům svůj názor!

!!!POZOR!!!POZOR!!!

Klub KSM-BRNO Jiskra z technických důvodů přesouvá své schůze z úterý na čtvrtek!

Život a smrt Ernesta Che Guevary

V neděli devátého října uplyne již třicet osm let od zavraždění revolucionáře a neúnavného bojovníka proti všem utlačovatelům pracujícího lidu, Ernesta Che Guevary, muže jenž se navždy zapsal do srdcí milionů lidí celého světa a jehož jméno se stalo synonymem pro nesmířitelný boj člověka za svobodu, rovnost a přátelství. Kdo to ale vskutku byl Ernesto Che Guevara? Ernesto Che Guevara se narodil 14. května roku 1928 v bývalé kubánské aristokratické rodině. Studoval medicínu kterou zakončil ve svých dvaceti dvou letech. Během studií se seznamuje s díly Marxe, Engelse, Lenina, Stalina a Freuda. Také hodně cestuje, nejdříve po rodné Argentíně posléze po celé jižní a střední Americe. Na svých cestách se také poprvé v plné míře setkává s realitou života v latinské Americe. Na jedné straně miliony chudých, dřících se v údésných podmínkách každý den, od úsvitu do soumraku, aby mohli nakrmit sebe a své děti. Na straně druhé buržoazie žijící si ve svých přepychových vilách a bohatnoucí z utrpení pracujících. S touto podobou společnosti ostře nesouhlasil a rozhodl se proti němu bojovat. Po zakončení studia Che vyrazil na poabsolventský výlet do Guatemaly, kde je vtažen do víru událostí. V té době se v Guatemale dostává k moci levicově smýšlející plukovník Jacobo Arrenz, který zahájí radikální agrární reformu, útočí na místní oligarchii a znárodní největší v Guatemale působící firmu United fruit. Do Guatemaly míří tisíce levicově smýšlejících lidí aby se zde účastnili tohoto historického pokusu o budování socialistického státu. Guatemala se stává hlavním centrem levicové inteligence celé Ameriky, místem vedení vášnivých politických a ideologických diskusí, ale také místem kde také docházelo k mnoha střetům různých politických frakcí a subjektů. Když pak Spojené státy americké, kterým se tento vývoj nikterak nelíbil napadli Guatemalu, projevíly se tyto rozpory neschopnosti zorganizovat milice k obraně státu a vedli až k jeho konečné porážce. Che, jenž neschopnost vlády ostře kritizoval se aktivně zapojil do obrany proti agresoru. Přes den pracoval v nemocnici jako zdravotník, v noci pak pracoval s milicemi. Když zradila armáda, režim padl a začalo pronásledování levice, odchází Che spolu s mnoha utečenci do Mexica. V Mexico City se Che již jako přesvědčený komunista setkává s bratry Fidelem a Raulem Castrovými, kteří po propuštění z kubánského vězení kde si odpykávali trest za útok na kasárny Moncapa, přijeli do Mexika aby zde zorganizovali odboj proti kubánskému diktátorovi Batistovi. Bratři Castrové na Che Guevaru hluboce zapůsobili a když mu posléze nabídli účast v jejich partyzánské armádě okamžitě souhlasil. Po několikaměsíčním výcviku se v listopadu 1956 s ostatními spolubojovníky vyloďuje na Kubě. Vlastní vyloďení však skončilo fatálně. Nejen že připluli o dva dny později a tak skupina která na ně měla čekat již odešla, ale jako by to nestačilo, byli odhaleni a střelbou rozeznáni do džungle. Che byl vážně zraněn do krku a přežil jen díky duchapřítomnosti svých spolubojovníků. Až v březnu dosáhla gerila opět své původní velikosti. Na začátku partyzánské války nemělo H26Č (Hnutí dvacátého šestého července) dostatečnou podporu u rolnického obyvatelstva. Strach z represí Batistova režimu a nejistota byli příliš velkými překážkami ve spolupráci s gerilios. Obrat nastal, když Che využil svých lékařských znalostí ke zorganizování vybudování ošetřovny pro potřeby rolníků. Následovali alfabetizační kampaně a hlavně agrární reforma „za pochodu“, které začala odebíráním hovězího dobytka bohatým statkářům a jeho přerozdělování mezi chudé rolníky. Rolníci poznali že povstalci bojují za jejich zájmy a začali H26Č podporovat. Che se aktivně podílel na organizaci partyzánské armády a jejího ideologického vzdělávání. V létě 1957 začíná spolupráce mezi Che Guevarou a kubánskou komunistickou stranou (PCP), která přes počáteční skepsi vůči H26Č začíná s partyzány spolupracovat a posílá mnoho mladých kádrů do H26Č, aby se připojili k povstalecké armádě. V prosinci 1958 vede Ernesto Guevara oddíl 150 mužů do rozhodující bitvy o Santa Claru. Bitva končí slavným vítězstvím, Che je však zraněn. Režim se začíná hroutit. Je vyhlášena generální stávka, povstalecká armáda osvobozuje Havanu a Batista 31. prosince utíká ze země. Po vítězství revoluce je Che nejdříve pověřen spolu s Raulem Castrem dohledem nad obnovou státního aparátu, zejména pak armády. Che prosazuje radikální sociální reformy (volá po radikálnější agrární reformě, industrializaci, plánovaném hospodářství atd.) V lednu roku 1960 jsou znárodněny všechny velké cukrové plantáže a ranče s hovězím dobytkem. 29. června, když ropné společnosti odmítnou zpracovávat Sovětskou ropu, jsou všechny znárodněny. Od června je znárodnován všechen majetek USA na Kubě. Na konci roku je již 80% kubánského průmyslu v rukou státu. Che se stává ministrem hospodářství a prezidentem Národní banky. Podepisuje smlouvu se SSSR o prodeji kubánského cukru a poskytnutí úvěru na industrializaci Kuby. V červenci se H26Č slučuje s PCP do nové strany ORI. Kubánští emigranti vyzbrojeni USA se vyloďují v Zátocě sviní. Invaze je po krátkých bojích rozdracena. Che je při svých cestách do SSSR šokován realitou Sovětského svazu za Chruščova a je zděšen úpadkem který v SSSR probíhá. Nazývá Rusko „prasečincem“ Navíc ostře vystupuje proti politice mírového soužití s kapitalistickými státy. Čím dál tím více sympatizuje s Čínskou revolucí a maoizmem a když posléze dojde k Sovětsko-Čínské roztržce staví se na stranu Číny. Během Kubánské krize v roce 1962 opětovně požaduje použití raket proti USA. V roce 1964 po stupňujících se sporech s Fidelem Castrem a mnoha jinými představiteli Kubánského státu rezignuje na všechny své funkce a 1. dubna 1965 odjíždí do Konga aby zde podpořili Konžskou osvobozenou armádu (KOA) Brzy si však uvědomuje že KOA je roztržistěná, zmítaná osobními spory velitelů, nemotivovaná a nedisciplinovaná operace končí fiaskem. 13. října vládní vojska zahájila masivní ofenzívu a za krátkou dobu obsadila většinu povstaleckého území. Došlo k mírové smlouvě KOA s vládou, která zahrnovala stažení cizích vojsk a ukončení jejich politické a materiální podpory. Přesto Che zůstal až do 24. října, kdy byl zničen jeho hlavní tábor. Che se ukrývá tři měsíce v Praze, odkud se 3. července 1966 tajně vrací na Kubu. Odtud pak odchází do Bolívie organizovat zde gerilovou válku proti místní vládě. Je zrazen vůdcem místní komunistické strany Máriem Monjem který sice zprvu souhlasil s podporou válce, poté však naléhá na všechny Bolívijce ve skupině aby jí opustili, zabraňuje dodávání logistické podpory z měst a vyzývá dělníky aby gerily nepodporovali. Vládní vojska zatýkají francouzského novináře Regisa Debraya a člena gerily Roberta Bustosna, kteří zajišťují spojení s Kubou a Argentinou. Na farmě obklopené nepřístupným terénem Che zřizuje svůj hlavní stan. 1. února vyráží Gerila na pochod, každý muž nese devadesát pět kilový náklad. Nepřízeň počasí a nedostatek potravin zahání partyzány zpět do tábora. Ten však během jejich nepřítomnosti našla a vyplenila armáda. Tím přišli o všechny zásoby. Partyzáni musí opět na pochod. Che rozděljuje gerilu na dvě skupiny. Brzy dojde jídlo a po cestě přijdou i o léky. Množí se dezerce, morálka je prakticky nulová. Guevaru stihá jeden astmatický záchvat za druhým, injekci nedostal již několik dní. Poslední srpnový den je zmasakrována druhá skupina partyzánů, když při pokusu o přejítí řeky padne do léčky. S Chem zůstává už jen 17 mužů. Osmého října je v úzké rokli obklíčen vládním vojskem. Následuje krátká přestřelka. Che je zraněn přesto se ale zuřivě brání. Nakonec se mu zavaří samopal. Je odvezen do blízké vesnice kde je podroben mučení a odsouzen k trestu smrti. 9 října ve 13:10 se pak Ernesto Che Guevara stává nesmrtelným v srdcích milionů lidí celého světa. **Věčná sláva jeho památce!**

Klub Komunistického svazu mládeže *Jiskra*

Křenová 67, 602 00 Brno, místnost č.405

Tel: 776772313, 723160587 ksmbrno@seznam.cz www.ksm.cz

Zitřek-občasník pro členy a sympatizanty klubu Komunistického svazu mládeže Jiskra
 vyšlo 1.10.2005, počet výtisků: 100, Šéfredaktor: Jan Ševčík, redakční rada: JŠ, PRŠ, VN, JH,
 Redakce ne vždy souhlasí s názory mimo redakčních autorů.

